

їх інформаційні системи розроблялися десятиліття тому. У зв'язку з цим позитивною стороною положення «наздоганяючого розвитку» є велика гнучкість в порівнянні з величезними західними банками, які стикаються з опором відсталого внутрішнього середовища [2].

Список використаних джерел:

1. Курманова Л. Р. Инновационное развитие банковских услуг. – М.: ИПЦ «Маска», 2009. – 184 с.
2. Коросташивец М. В. Содержание финансовых инноваций в банковском деле. // Банковские услуги. – 2010. – № 5. – С. 3.
3. Beck J. How technology keeps banks and customers connected // www.thebanker.com
4. Skinner Ch. How technology has transformed banking // www.thebanker.com

Кіянчук І.М.

аспірант,

Тернопільський національний економічний університет

ОПОДАТКУВАННЯ МИТОМ В УКРАЇНІ: ВДОСКОНАЛЕННЯ ТА УСУНЕННЯ ПРОБЛЕМ

За останні роки в економіці і поряд з цим в митній політиці України відбулися зміни, обумовлені досягненням політичної та економічної незалежності і переходом до ринкових відносин. На сучасному етапі розвитку економіки, в складних ринкових умовах України, проведення ефективної митної політики необхідно для врегулювання зовнішньоекономічної діяльності та проведення інтеграції у світовий торгівельний простір, зокрема і в Європейський Союз.

Мито являє собою один з головних видів митних платежів і виступає у формі обов'язкового внеску, що стягується митними органами.

Мито – це вид митного платежу, що стягується з товарів, які переміщуються через митний кордон України, тобто ввіз/вивіз чи транзит, і який включається до ціни товарів та сплачується за рахунок кінцевого споживача [1].

Митне оподаткування в Україні потребує розвитку митного контролю, тобто реорганізації системи митних органів та вирішення проблем правового регулювання митного контролю, оскільки продовжують діяти застарілі нормативні акти, між чинними правовими актами існують істотні суперечності, що порушує системність митного та податкового законодавства, чимало нормативних актів виявляються неефективними. У цих умовах необхідно використати особливості міжнародно-правових стандартів, що дасть змогу застосувати досвід зарубіжних країн з урахуванням національних традицій, менталітету, наукових здобутків українських вчених-юристів у процесі справляння мита та інших митних платежів при перетинанні митного кордону [2].

Відсутність в Митному Кодексі України порядку справляння мита ставить під питання ефективність даного інституту. Закріплення на рівні закону механізму стягнення податків та інших зборів повинно сприяти прозорості митної системи та створення гарантій не тільки для держави, але і для суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності [3].

Справляння мита в залежності від виду митного режиму дозволить надати перш за все гарантії для приватних суб'єктів через прозорість митного регулювання, а також сприятиме ефективній реалізації завдання митних органів по застосуванню митно-тарифних засобів регулювання. Взірцем порядку справляння мита є правові рішення митного права ЄС [4]

Поставлені в преамбулі Митного Кодексу України завдання митного регулювання, а саме забезпечення захисту економічних інтересів України, захисту прав та інтересів суб'єктів підприємницької діяльності та громадян, а також забезпечення додержання законодавства України неможливе без створення відповідних процедурних норм щодо застосування кожного з інститутів митного права [5].

Норми порядку справляння мита та інших податків за переміщення товарів через митний кодон повинні дістати своє закріплення на рівні закону. Закріплення процедур на рівні закону створить додаткові гарантії для суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності та держави. Важливим є прийняття закону на виконання положень Митного Кодексу України серед яких повинні знайти своє місце і норми щодо справляння митних платежів.

На сьогодні залишається ряд суттєвих проблем, які впливають на стан митно-тарифного регулювання, зокрема:

- значна диференціація у розмірах ставок ввізного мита на однорідні товари;
- встановлення специфічних та комбінованих ставок ввізного мита без урахування специфіки поставок;
- наявність значної кількості пільг зі сплати ввізного мита;
- ігнорування галузевими міністерствами та відомствами основних принципів і підходів щодо підготовки законодавчих актів.

Слід розширити межі співробітництва між Державною фіскальною службою та Міністерством фінансів, а саме створити єдину доступну обом цим структурам центральну базу даних, яка буде містити оперативні дані щодо виконання державного бюджету, зобов'язань платників податків перед державним бюджетом, податкову історію учасників зовнішньо-економічної діяльності, що уможливить і спростить контроль за сплатою податків та зборів як при перетині митного кордону, так і всередині країни, а також нормативно-правову базу законодавства.

Наступним перспективним напрямом роботи Державної фіскальної служби є визначення та використання спрощеного порядку застосування процедур митного оформлення щодо деяких підприємств-резидентів [2].

Отже, можна запропонувати деякі зміни до чинного законодавства та передбачити:

- уніфікацію порядку справляння мита;

- посилення контролю органів державної влади над наданням митних пільг з метою уникнення безпідставного звільнення від оподаткування;
- створення чіткого механізму застосування спрощеного порядку проведення процедур митного оформлення та розширення прав митних органів;
- надання права Кабінету Міністрів встановлювати та змінювати ставки ввізного/вивізного мита та сприяти розширенню співпраці між органами, які займаються адмініструванням податків і контролюють цей процес;
- вдосконалення системи взаємодії між Державною фіскальною службою України та платниками податку щодо адміністрування мита.

Отже, окреслені заходи для забезпечення відчутного ефекту повинні реалізовуватися комплексно із застосуванням системного підходу у відповідності з прийняттям належного нормативно-правового забезпечення.

Список використаних джерел:

1. Митний кодекс України (зі змінами та доповненнями – № 5406-VI від 02.10.2012). Відомості Верховної Ради України.
2. Чередниченко О. М. Непряме оподаткування у податковій системі України // Фінанси України – 2010. – № 11. – С. 98.
3. Бережнюк І. Г. Митне регулювання України: національні та міжнародні аспекти: монографія / І. Г. Бережнюк. – Дніпропетровськ: Академія митної служби України, 2009. – 543 с.
4. Договір про заснування Європейської Спільноти від 21.03.1957 року // Законодавчі і нормативні акти з банківської діяльності, 2003, 04, № 4,10.
5. Науменко В. П. Митне регулювання зовнішньоекономічної діяльності в Україні / В. П. Науменко, П. В. Пашко, В. А. Руссков. – К.: Знання, 2004. – 403 с.

Осадча О.А.

кандидат економічних наук, старший викладач;

Мегей В.В.

студентка,

Київський національний торговельно-економічний університет

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ СТРАХУВАННЯ ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Сьогодні страхування життя є важливим інструментом соціального та страхового захисту населення та є джерелом інвестування в національну економіку через свою здатність спрямовувати вільні кошти населення (внески страхувальників) на їх заощадження.

Закон України «Про оподаткування прибутку підприємств» визначає поняття «довгострокового страхування життя», що означає договір страхування життя строком на 10 років і більше, який містить умову сплати страхових внесків протягом не менш як 5 років та передбачає страхову виплату, якщо